

-: क्र म नि दे श :-

गिरिधरांच्या साहित्याचा प्रस्तुत अभ्यास हातावेगळा करताना मन सारसे बुचंळून येते. प्रस्तुत निबंधाचा अभ्यास करताना ज्या मातापित्यांनी लहानपणापासून माझ्या मनावर शिक्षणाचे संस्कार घडविले, त्यांचे स्मरण होवे स्वाभाविकच वाढे. किंहुना, त्यांच्याच प्रेरणेने मी हा अभ्यास करू शकले, नाहीतर काही कौटुंबिक अडचणीमुळे त्यावेळच्या विंग्रजी पाचव्या वियत्तेतून शाळा सोडून नंतर बाहेरून कुमाने सर्व परीक्षा देत देत येथपर्यन्त येवून पोहोचणे शक्य झाले नसते. त्यासाठीच माझे पूज्य पिता तो.वा.ना.मोठसागर व मातोश्री तो.बुमाबाजी मोठसागर ह्यांच्या पुण्य स्मृतीस वादरांजळी वाहते.

माहेर छुळ्यासच असल्यामुळे लहानपणी समर्थ व समर्थसंप्रदाय यांच्यासाठी सर्व वायुष्य वाहून घेतलेल्या समर्थभक्त कै.शं.श्री.बुर्फे नानासाहेब देव यांचे मला अनेकदा दर्शन घडले. त्यांना पाहून वापनहा काही साहित्यविषयक काम करावे, ही सुप्त विच्छा मनात तेव्हाच बुत्पन्न झाली. पुढे सासरी बाल्यावर त्या सुप्त बीजांकुराला नवीन प्रेरणा मिळाली. घरातील अनेक ग्रंथ पाहून, मग्न मग्न अनेक विचारतरंग मनात बुगटत परंतु प्रकृतीच्या अडचणी व काही मानसिक ताण यामुळे अनेक वर्षे हातून काहीच झाले नाही. तथापि अगूनमगून मूळ प्रेरणा बुगटतून येथी; आणि अभ्यासाला थोडी बालना मिळे. त्यांत प्रमुक्त म्हणजे माझे गुरुजो डॉ.हे.वि.विनामदार ह्यांच्याकडून सतत मिळणा-या प्रोत्साहनामुळेच, लग्न झाल्यावर सतरा वर्षांनी बेम.वे.ची परीक्षा मी दिली, आणि प्रस्तुत प्रबंध सादर करण्यापर्यन्त मजल गाळली.

लहानपणापासून घरी मातोश्रीच्या वाचनात येणा-या संतांच्या वाङ्मयामुळे तेव्हाच संतवाङ्मयाची बाबळ निमणि झाली होती. त्याच वाङ्मयाचा अभ्यास करावा ह्या विच्छेला स-या अर्थाने वाकार मिळाला, तो माझे पती डॉ.मु.श्री. कानडे यांच्या प्रेरणेने. समर्थ रामदास हा त्यांच्या संशोचनाचा विषय होता. समर्थ-शिष्य श्री गिरिधरस्वामी हा माझ्या संशोचनाचा विषय ठरावा, हा योगायोगही पुस्तक वाढे.

माझी मार्गदर्शक डॉ. हे. वि. विनामदार हेही धोर संतवाङ्मयाभ्यासक असल्यामुळे त्यांचो या विषयाच्या निवडीस वाचनदाने संपत्ती दिली. डॉ. विनामदार यांचे वेळोवेळी बुचित मार्गदर्शन मिळाल्यामुळे व अनेक प्रापंचिक अडचणी असूनही प्रबल-लेखन पूर्ण झाले, त्याबद्दलची कृतज्ञता शब्दांनी व्यक्त करता येणार नाही.

म.म.श्री सिध्देश्वरशास्त्री चित्राव यांनी परमार्थपर काव्याबद्दल अनेक मार्गदर्शन केले, त्याबद्दल त्यांचो सदैव ऋणी राहणे मला बाबडेल. गिरिघरांच्या अलंकार योजनेची सर्वा करताना प्रा. भालचंद्र सांडेकर यांचो ज्या बुप्युक्त सूचना केल्या त्याबद्दल त्यांचेही वाभार मानणे अवगत्याचे आहे.

कै. देवांचो छुळ्याच्या श्रीवाग्देवता मंदिरात ठेवलेल्या गिरिघरांच्या वाङ्मयसंभाराचा मुक्तहस्ताने वापर करण्याची संधी तेथील चालकांनी दिल्यामुळे मला गिरिघरांच्या अप्रकाशित पोथ्या नकून घेता वाल्या. ह्या कामी माझी भाबु, भावज्य व बहीण विद्याबाी कुटुंबियांनी अतिशय मदत केली, याचा वाबर्जन बुल्लेस केला पाहिजे.

पुणे विद्यापीठाच्या ज्यकर ग्रंथालयाचे ग्रंथपाल डॉ. म. प. पेठे यांचो जखर ते संदर्भाहित्य तत्परतेने उपलब्ध करून दिले, त्याबद्दल कृतज्ञता व्यक्त करते. बीड येथील गिरिघरस्वामींच्या सभाघोचे छायाचित्र, मंगळवेठा महाविद्यालयातील प्रा. विद्यासागर पाटंगकर यांच्या बापुलकोच्या सहकार्यामुळे मिळू शकले. त्यांचे वाभार मानणे अवश्य आहे.

वामच्याकडे येना-या सर्वच विष्टमित्रांनी माझ्या अभ्यासकायति सदैव पाठराखणीच केली, त्याबद्दल त्यांचीही मी ऋणी आहे.

केवळ योगायोग म्हणूनच समर्थांच्या क्रियांच्या त्रिशताब्दी वृत्तवात त्यांच्या प्रसिध्याच्या साहित्याचा अभ्यास माझ्या हातून व्हावा याबद्दल मला अत्यंत छन्धता वाटते हो प्रेरणा समर्थांचोच, असे मी मानते !

श्रीमानदेव पुण्यतिथो,)
दि. १४ नोव्हेंबर, १९८१.)

सौ. शकुंतला सु. कानडे